

חוק מילווה חסכון, תשל"ג-1973 *

1. בחוק זה — הגדרות
- (1) תהא לכל מונח המשמעות שיש לו בפקודת מס הכנסה ¹ (להלן — הפקודה), אם אין בחוק זה הוראה אחרת;
- (2) "הכנסת עבודה" — לרבות קצבה;
- (3) "מעביד" — כל המשלם הכנסת עבודה או האחראי לתשלומה;
- (4) "התאריך הקובע" — ו' בתשרי תשל"ז (30 בספטמבר 1976).
2. (א) מעביד יהא חייב למדינה בשנת המס 1973 במילווה חסכון בשיעור של 5% מסך כל הכנסת עבודה ששילם בשנת המס 1973 (להלן — המילווה). הטלת המילווה ושיעורו
- (ב) המילווה יחול, על אף האמור בכל דין, גם על חבר-בני-אדם שדינו לענין תשלום מסים, אגרות ותשלומי חובה אחרים כדין המדינה.
3. מעביד ישלם לפקיד השומה את המילווה במועד שנקבע ויגיש לו באותו מועד דין וחשבון כפי שנקבע בתקנות. תשלום המילווה
4. מעביד שלא שילם את המילווה או לא מסר לפקיד השומה דו"ח או מסר דו"ח אך לפקיד השומה יש טעמים סבירים להניח שהדו"ח איננו נכון — רשאי פקיד השומה לשום לפי מיטב שפיטתו את סכום המילווה ודין שומה לפי סעיף זה כדין שומה לפי סעיף 167 לפקודה. שומת המילווה
5. (א) המילווה ישא ריבית בשיעור של 5% לשנה החל מיום ט' בניסן תשל"ד (1 באפריל 1974). המילווה ישא ריבית
- (ב) הריבית תהיה פטורה ממס הכנסה.
6. (א) בסעיף זה — המילווה צמוד למדד
- (1) "מדד יוקר המחיה" — כמשמעותו בחוק מילווה בטחון, תשי"ז-1956;²
- (2) "מדד יסודי" — מדד יוקר המחיה שיתפרסם לדצמבר 1973;
- (3) "מדד חדש" — מדד יוקר המחיה שיתפרסם לחודש יוני שלפני מועד הפרעון.
- (ב) קרן המילווה תהיה צמודה למדד יוקר המחיה; החברר בעת פרעונו של חלק פלוני של המילווה כי המדד החדש עולה על המדד היסודי, ייפרע המילווה כשהוא מוגדל באופן יחסי לשיעור העליה של המדד החדש.
7. (א) על סכום מילווה ששילם מעביד עד התאריך הקובע, יינתנו לו תעודות רשומות על שמו, עד ליום י"ג בניסן תשל"ז (1 באפריל 1977). תעודות מילווה
- (ב) התעודות יהיו רק על סכום לירות המתחלק לחמש ללא יתרה.

¹ נחקל בכנסת ביום כ"ה באדר ב' תשל"ג (29 במרס 1973); הצעת החוק ודברי הסבר פורסמו בה"ח 1047, תשל"ג, עמ' 182.

² דיני מדינת ישראל, גוסס חדש 6, עמ' 120.

³ סי"ח תשי"ז, עמ' 8.

(ג) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, יקבע בתקנות את ההוראות והתנאים שיחולו על תעודות המילווה, לרבות בדבר הוצאתן ופדיונן וכן בדבר היתרות שסכומן קטן מהערך הנקוב הנמוך ביותר של תעודות המילווה.

8. (א) תעודות המילווה לא יהיו סחירות, לא יהיו ניתנות להעברה פרט להעברות מכוח הדין, ולא יהיו ניתנות לשעבוד, פרט לשעבוד ככטוחה לחיוב שהמדינה ערכה לו, או ככטוחה לטובת המדינה בעד ערבותה.

(ב) שועבדו תעודות המילווה או הזכות לקבלתן, תהיה למי שלטובתו נעשה השעבוד זכות עדיפות להיפרע מהתעודות על פני כל נושה אחר, אף שלא נתמלאו תנאי סעיף 4 לחוק המשכון, תשכ"ז-1967.³

(ג) לבנק ישראל תינתן הודעה על תעודות המילווה ששועבדו או שהזכות לקבלתן שועבדה.

(ד) שר האוצר יקבע בתקנות הוראות לענין מתן ההודעה לבנק ישראל והרישומים שיעשה בנק ישראל, וכן למי יימסרו תעודות המילווה שהן או הזכות לקבלתן שועבדו או דמי פדיונן של תעודות כאמור.

9. סך כל סכומי המילווה והריבית שעליו ייפרעו בשלושה שיעורים שנתיים רצופים ב-1 באוגוסט של כל שנה, החל בשנת 1977.

10. (א) שר האוצר, באישור ועדת הכספים של הכנסת, רשאי לקבוע בתקנות מה יהיה דינו של מילווה שלא שולם עד התאריך הקובע; בתקנות אלה ניתן גם לקבוע, כי המילווה ייהפך למס או שלא ייגבה.

(ב) תקנות לפי סעיף קטן (א) יכול שיהיו כלליות או לסוגים של חייבים במילווה או לפי סכום המילווה או לפי מבחנים אחרים שנקבעו.

11. הוראות הפקודה יחולו על המילווה כאילו היה חלק מהמס, והוא במידה שאין בחוק זה הוראה אחרת לאותו ענין.

12. שר האוצר ממונה על ביצוע חוק זה והוא רשאי להתקין תקנות ככל דבר הנוגע לביצועו.

פנחס ספיר
שר האוצר

גולדה מאיר
ראש הממשלה

שניאור זלמן שזר
נשיא המדינה

³ ס"ה תשכ"ז, עמ' 48.